

Viborg Landsoverret Domprotokol

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1852 Mandagen den 13de December blev afsagt følgende Domme

No. 354/1852

Landsoverretsprocurator Juul som Actor ctr. Arrestanten Hans Peter Knudsen.

Dom

Under nærværende Sag er det ved Arrestanten Skræddersvend Hans Peter Knudsens egen Tilstaaelse og de i øvrigt fremkomne Oplysninger tilstrækkelig godtgjort, at han har gjort sig skyldig i den ham paasigtede Forbrydelse, at have ombragt sine to Børn.

Angaaende de nærmere Omstændigheder ved denne Misgjerning gaaer den af Arrestanten afgivne Forklaring, der stemmer overens med Sagens øvrige Oplysninger, i det Væsentlige ud paa følgende. –

Arrestanten, der i flere Aar havde levet sammen med et ugift Fruentimmer og med hende avlet 4 Børn, af hvilke de to tidligere vare døde, blev ved dette Fruentimmers død i Novb. f. A. sat i den Nødvendighed at maatte sætte de to efterlevende Børn, en Dreng i 8de og en Pige i 5te Aar, i Kost hos Fremmede for Betaling, men da hans Fortjenste i den paafølgende Tid paa grund af hans Hang til Drik efterhaanden blev saa maadelig, at han ikke var i stand til udrede Bekostningen for Sammes Pleie, og han med Hensyn hertil ofte følte sig fortvivlet over, hvorledes han skulle skaffe disse Børn, mod hvem han stedse havde viist sig som en kjærlig Fader, en ordentlig Opdragelse, uden hvilken han ikke indsaa, at deres Stilling her i Verden kunde blive taalelig, bragtes han, idet han ikke troede at det skulde nytte at henvende sig til Fattigvæsenet, og ei heller gjerne vilde falde det Offentlige til Byrde, efterhaanden paa den Tanke at aflive dem. – Han havde derpaa i Løbet af Juni Maaned d. A. to Gange roet ud med Børnene paa Mølleaaen ved Aarhus i den hensigt at drukne dem, men havde ikke kunnet faa det over sit Sind at udføre sin Beslutning, - Hvori han den første Gang tillige blev forhindret ved, at der kom Andre tilstede – uden at dog hans Beslutning rokkedes. – Endelig seilede han atter ud med Børnene Onsdagen den 23de Juni om Eftermiddagen, idet han, for at faa Mod til at iværksætte sit Forehavende, drak en deel Brændeviin saavel før som efter at de vare kommen i Baaden, og da han havde roet et Par Bøsseskud op ad Aaen og forvisset sig om, at Vandet var tilstrækkelig dybt, kastede han først Drengen og derpaa Pigen i Vandet, hvor deres Liig blev funden den paafølgende Morgen. – Efter den afholdte Obductionsforretning og derpaa grundet visium repertum (ligsyn) var Drengen død en suffokativ Død foraarsaget ved Drukning, medens derimod Pigens Død formenes nærmest foraarsaget ved et Nerveslag fremkaldt ved Skræk og Nedstyrtingen i det kolde Vand. – Arrestanten paastaar, at det havde været hans Hensigt at drukne sig selv tilligemed Børnene, men da han vidste, at han var en god Svømmer, troede han ikke, at dette kunne lade sig gjøre, og bestemte sig derfor til at melde sig til Øvrigheden for at lide sin fortjente Straf, hvilket han derpaa ogsaa samme Dag udførte, efter at han havde været omkring hos flere Bekjendte og paa mere eller mindre tydelig Maade fortalt hvad der var passeret. – Han har i øvrigt anbragt, at han fortrød Gjerningen i samme Øieblik den var udført, men at han i den oprørte Sindsstemning, hvori han befandt sig, havde tabt Bevidstheden og var falden om i Baaden og da han efter nogle Minutters Forløb kom til sig selv igjen, vare Børnene ikke at see. -

Arrestanten er født den 29de Mai 1814, og har i Aaret 1838 været straffet med 4 x 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Tyveri, men har i øvrigt gode Vidnesbyrd som en dygtig og paalidelig Arbejder. Han har nydt en efter hans Stilling god Opdragelse, og hans Forstandsevner skilddres som udmærket gode.

I Aaret 1837 giftede han sig i Kjøbenhavn, men forlod Konen efter 1½ Aars Forløb, idet han havde hende mistænkt for Utroskab, men uden at dog Ægteskabet senere er blevet ophævet. – Hans Character beskrives som indsluttet og tungsindig, men i øvrigt godmodig, undtagen naar han er beskjænket, da han i saadan Tilstand oftere har vist sig brutal. – Den af vedkommende Stiftsphysicus angaaende hans Sindstilstand afgivne Erklæring, der stemmer med Sagens øvrige Oplysninger og er tiltraadt af det Kgl. Sundhedscollegium, gaar ud paa, at hans mentale Tilstand lige saalidt idet hele som navnlig i Gjerningens Øieblik har været saadan, at den kan fritage ham for Tilregnelighed. -

Da Arrestanten efter det anførte har gjort sig skyldig i overlagt Drab, maa det billiges, at han ved Underrettsdommen i Overensstemmelse med Lovens 6-9-1ⁱⁱ og Ford. 4de October 1833 § 10 er dømt til at miste sin Hals og hans Hoved at sættes paa en Stage, og bemeldte Dom, mod hvis øvrige Bestemmelser heller Intet findes at erindre, vil saaledes være at stadfæste, hvorfor Arrestanten vil have at udrede i Salarium til Actor og Defensor for Overretten 8 Rbd. til hver. –

Under Sagens behandling i første Instants og den befalede Sagførelse ved begge Retter har intet ulovligt Ophold fundet sted. -

Thi kjendes for Ret

Underrettsdommen bør ved magt at stande. –

I Salarium til Actor og Defensor for Overretten, Procuratorerne Juul og Neckelmann, betaler Arrestanten 8 Rbd. til hver. –

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

ⁱ Suffocatio: kvælning pga. anoxi (iltmangel); kan være forårsaget af drukning, strangulation, obstruktion af luftvejene, sammenklemning af brystkassen.

ⁱⁱ Danske lov 6-9-1: Hvo som far med oplagt Raad til anden Mands Huus, eller Gaard, enten hand haver det til Leje, eller Eje, eller hvad Slags Boelig det er, som hand haver ført sig selv ogsit Gods udj, eller Skib, og dræber der enten hannem, hans Hustrue, Børn, Tyende, eller Giest, som der er indbøden, eller til Herberg, da bør hand at miste sin Hals, og hans Hovet at settis paa een Stage, saa vel som alle de, der ere i Flok og Følge med, og alle deris Boeslodder at være forbrutte, halfdeelen til den Dræbtis Arvinger, og halfdeelen til deris Herskab.

[Til forsiden](#)